

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2004

Julkaistu Helsingissä 9 päivänä elokuuta 2004

N:o 715—729

SISÄLLYS

N:o		Sivu
715	Laki yliopistolain muuttamisesta	2047
716	Laki tuloverolain muuttamisesta	2051
717	Laki elinkeinotulon verottamisesta annetun lain muuttamisesta	2056
718	Laki maatilatalouden tuloverolain 5 §:n muuttamisesta	2060
719	Laki rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain muuttamisesta	2061
720	Laki varallisuusverolain 39 §:n muuttamisesta	2063
721	Laki verotusmenettelystä annetun lain 29 §:n muuttamisesta	2064
722	Laki korkotulon lähdeverosta annetun lain 6 §:n muuttamisesta	2065
723	Laki tonnistoverolain 19 §:n muuttamisesta	2066
724	Laki verontilityslain muuttamisesta	2067
725	Laki yhtiöveron hyvityksestä annetun lain kumoamisesta	2069
726	Laki elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 6 §:n väliaikaisesta muuttamisesta	2070
727	Vuoden 2005 varallisuusveroasteikkolaki	2071
728	Laki tuloverolain muuttamisesta	2072
729	Laki perintö- ja lahjaverolain muuttamisesta	2074

N:o 715

Laki

yliopistolain muuttamisesta

Annettu Naantalissa 30 päivänä heinäkuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 27 päivänä kesäkuuta 1997 annetun yliopistolain (645/1997) 4 §:n 1 momentti, 7 ja 9 §, 12 §:n 3 momentti, 13 §:n 2 momentti ja 18 §, sellaisena kuin niistä on 18 § osaksi laissa 1059/1998, sekä

lisätään lakiin uusi 18 a—18 c § seuraavasti:

4 §

Tehtävät

Yliopistojen tehtävänä on edistää vapaata tutkimusta sekä tieteellistä ja taiteellista sivistystä, antaa tutkimukseen perustuvaa ylintä

opetusta sekä kasvattaa opiskelijoita palvelemaan isänmaata ja ihmiskuntaa. Tehtäviään hoitaessaan yliopistojen tulee toimia vuorovaikutuksessa muun yhteiskunnan kanssa sekä edistää tutkimustulosten ja taiteellisen toiminnan yhteiskunnallista vaikuttavuutta.

HE 10/2004
SiVM 10/2004
EV 92/2004

7 §

Tutkinnot ja muu koulutus

Yliopistoissa voidaan suorittaa alempia ja ylempiä korkeakoulututkintoja sekä tieteellisiä, taiteellisia ja ammatillisia jatkotutkintoja. Yliopistot voivat järjestää myös täydennyskoulutusta ja avointa yliopisto-opetusta.

Alempaan korkeakoulututkintoon johtavan koulutuksen pohjana on lukio-opinnot tai niitä tasoltaan vastaava koulutus. Ylempään korkeakoulututkintoon johtavan koulutuksen pohjana on alempi korkeakoulututkinto tai sitä tasoltaan vastaava koulutus, jollei valtioneuvoston asetuksella säädetä, että koulutuksen pohjana ovat lukio-opinnot tai niitä tasoltaan vastaava koulutus taikka jollei yliopisto toisin päättä. Tieteellisen, taiteellisen ja ammatillisen jatkokoulutuksen pohjana on ylempi korkeakoulututkinto tai sitä tasoltaan vastaava koulutus.

Yliopistoissa suoritettavista tutkinnoista, tutkintojen tavoitteista, opintojen rakenteesta ja muista opintojen perusteista sekä siitä, mitä tutkintoja kussakin yliopistossa voidaan suorittaa, säädetään valtioneuvoston asetuksella. Yliopistoissa suoritettavien korkeakoulututkintojen asemasta korkeakoulututkintojen järjestelmässä säädetään valtioneuvoston asetuksella. Koulutusvastuun täsmentämisestä, yliopistojen koulutusohjelmista, erikoistumiskoulutusten aloista ja koulutusohjelmista sekä siitä, mitä erikoistumiskoulutusten aloja ja koulutusohjelmia kussakin yliopistossa on, säädetään yliopiston esityksestä opetusministeriön asetuksella.

9 §

Opetus- ja tutkintokielet

Yliopiston opetus- ja tutkintokieli on suomi, jollei jäljempänä toisin säädetä.

Helsingin yliopiston, Teknillisen korkeakoulun, Kuvataideakatemia, Sibelius-Akatemian, Taideteollisen korkeakoulun ja Teatterikorkeakoulun opetus- ja tutkintokielet ovat suomi ja ruotsi. Åbo Akademin ja Svenska Handelshögskolanin sekä Helsingin yliopiston Svenska Social- och kommunalhögskolanin opetus- ja tutkintokieli on ruotsi.

Yliopisto voi päättää suomen tai ruotsin kielen lisäksi myös muun kielen käyttämisestä tutkintokielenä sen mukaan kuin valtioneuvoston asetuksella tarkemmin säädetään.

Yliopisto voi päättää muun kielen kuin opetus- ja tutkintokielensä käyttämisestä opetuksessa ja opintosuorituksissa.

12 §

Hallituksen kokoonpano

Hallituksen jäsenten kokonaismäärästä ja I momentissa tarkoitettuihin ryhmiin kuuluvien henkilöiden lukumäärästä määrätään johtosäännössä. Sen mukaan kuin johtosäännössä määrätään, hallituksen jäsenistä vähintään yksi ja enintään kolmannes on valittava henkilöistä, jotka eivät ole yliopiston henkilöstöä eivätkä opiskelijoita.

13 §

Rehtori ja vararehtori

Rehtori valitaan viideksi vuodeksi kerrallaan. Rehtorin valitsee yliopiston vaalikollegio. Rehtoriksi valittavalta vaaditaan, että hän on suorittanut tohtorin tutkinnon tai että hän on nimitetty jonkin yliopiston professorin virkaan ja että hänellä on käytännössä osoitettu hyvä johtamistaito. Kuvataideakatemia, Sibelius-Akatemian, Taideteollisen korkeakoulun ja Teatterikorkeakoulun rehtoriksi voidaan kuitenkin valita myös apulaisprofessorin, yliassistentin tai lehtorin virkaan nimetty henkilö.

18 §

Opiskelijaksi ottaminen

Opiskelijat ottaa yliopisto. Opiskelija otetaan suorittamaan sekä alempaa että ylempää korkeakoulututkintoa, pelkästään ylempää korkeakoulututkintoa tai jatkotutkintoa. Opiskelija voidaan ottaa suorittamaan myös pelkästään alempaa korkeakoulututkintoa.

Yliopisto voi rajoittaa opiskelijoiden mää-

rää. Opiskelija voi ottaa samana lukuvuonna vastaan vain yhden korkeakoulututkintoon johtavan opiskelupaikan.

Yliopisto päättää opiskelijavalinnan perusteista. Silloin kun yliopisto opiskelijoiden määrän rajoittamisen vuoksi ei voi ottaa koulutukseen kaikkia hakijoita, hakijoihin on sovellettava yhdenmukaisia valintaperusteita. Hakijat voidaan erilaisen koulutustaustan vuoksi jakaa valinnoissa erillisiin ryhmiin. Tällöin yhdenmukaisia valintaperusteita on sovellettava ryhmään kuuluviin hakijoihin. Jonkin kieliryhmän koulutustarpeen turvaamiseksi voidaan yhdenmukaisista valintaperusteista rajoitetusti poiketa.

Opiskelijavalinta järjestetään opiskelijavalintarekisteristä ja ylioppilastutkintorekisteristä annetussa laissa (1058/1998) tarkoitettua opiskelijavalintarekisteriä käyttäen. Opiskelijavalinta voidaan järjestää yliopistojen yhteishaun avulla. Opiskelijavalinnan toimittamisesta ja yhteishausta voidaan säätää tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

18 a §

Kelpoisuus korkeakoulututkintoon johtaviin opintoihin

Kelpoinen opiskelijaksi opintoihin, jotka johtavat pelkästään alempaan korkeakoulututkintoon tai sekä alempaan että ylempään korkeakoulututkintoon on henkilö, joka on suorittanut ylioppilastutkintoasetuksessa (1000/1994) tarkoitetun tutkinnon, ammattikorkeakoulututkinnon, ammatillisen korkeasteen tutkinnon, ammatillisen opistoasteen tutkinnon, vähintään kolmivuotisen ammatillisen tutkinnon, ulkomaisen koulutuksen, joka asianomaisessa maassa antaa kelpoisuuden vastaaviin korkeakouluopintoihin tai jolla yliopisto toteaa muutoin olevan opintoja varten riittävät tiedot ja valmiudet. Mitä tässä momentissa säädetään kelpoisuudesta korkeakoulututkintoon johtaviin opintoihin, koskee myös kelpoisuutta ylempään korkeakoulututkintoon johtavaan koulutukseen, jonka yliopisto järjestää siten, ettei koulutukseen kuulu alempaa korkeakoulututkintoa.

Kelpoinen opiskelijaksi opintoihin, jotka johtavat pelkästään ylempään korkeakoulututkintoon, on henkilö, joka on suorittanut

soveltuvan alemman korkeakoulututkinnon, soveltuvan ammattikorkeakoulututkinnon, soveltuvan ulkomaisen koulutuksen, joka asianomaisessa maassa antaa kelpoisuuden vastaaviin korkeakouluopintoihin taikka jolla yliopisto toteaa muutoin olevan opintoja varten riittävät tiedot ja valmiudet. Yliopisto voi edellyttää opiskelijaksi ottamansa henkilön suorittavan täydentäviä opintoja koulutuksessa tarvittavien valmiuksien saavuttamiseksi.

Kelpoinen opiskelijaksi opintoihin, jotka johtavat tieteelliseen, taiteelliseen tai ammatilliseen jatkotutkintoon, on henkilö, joka on suorittanut soveltuvan ylempään korkeakoulututkinnon, ulkomaisen koulutuksen, joka asianomaisessa maassa antaa kelpoisuuden vastaaviin korkeakouluopintoihin tai jolla yliopisto toteaa muutoin olevan opintoja varten riittävät tiedot ja valmiudet.

Kelpoisuudesta ammatilliseen jatkotutkintoon johtaviin opintoihin säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

18 b §

Ylemmän korkeakoulututkinnon aloittaminen

Opiskelija voi saman alemman korkeakoulututkinnon pohjalta alkaa samana lukuvuonna opiskella vain yhtä ylempää korkeakoulututkintoa.

18 c §

Opiskelijaksi ilmoittautuminen

Opiskelijaksi hyväksytyn, joka on ilmoittanut ottavansa vastaan opiskelupaikan, tulee asianomaisen yliopiston määräämällä tavalla ilmoittautua yliopistoon, jonka jälkeen hänet merkitään opiskelijaksi. Opiskelijan on joka lukuvuosi yliopiston määräämällä tavalla ilmoitauduttava läsnä olevaksi tai poissa olevaksi.

Opiskelija, joka ei ole ilmoittautunut 1 momentissa säädetyllä tavalla, menettää opiskeluoikeutensa. Jos tällainen opiskelija haluaa myöhemmin aloittaa opintonsa tai jatkaa niitä, hänen on haettava yliopistolta oikeutta päästä uudelleen opiskelijaksi.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2005.

Ennen tämän lain voimaantuloa valitut yliopiston hallitus ja rehtori jatkavat tehtävissään toimikautensa loppuun.

Lain 18 §:ää sovelletaan ensimmäisen keran lukuvuotta 2005—2006 koskevilla opiskelijavalinnoissa.

Opiskelijalla, joka tämän lain voimaan tullessa on hyväksytty yliopistoon opiskelemaan tutkintoa, on oikeus valintansa mukaan siirtyä opiskelemaan tämän lain ja sen nojalla annettavien säännösten mukaan tai jatkaa opintojaan ennen tämän lain voimaantuloa voimassa olleiden säännösten mukaan. Opiskelija siirtyy kuitenkin jatkamaan opintojaan tämän lain ja sen nojalla annettavien säännösten mukaan, jollei hän ole suorittanut ennen tämän lain voimaantuloa voimassa olleiden säännösten mukaista arkkitehdin, diplomi-insinöörin, maisema-arkkitehdin, eläinlääketieteen lisensiaatin, hammaslääketieteen lisensiaatin tai lääketieteen lisensiaatin tutkintoa viimeistään 31 päivänä heinäkuuta 2010 tai muuta ennen tämän lain voimaantuloa voimassa olleiden säännösten mukaista tutkintoa viimeistään 31 päivänä heinäkuuta 2008. Yliopistot määräävät siirtymiseen liittyvistä järjestelyistä.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Naantalissa 30 päivänä heinäkuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Opetusministeri *Tuula Haatainen*

N:o 716

Laki

tuloverolain muuttamisesta

Annettu Naantalissa 30 päivänä heinäkuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/1992) 42 § ja 53 §:n 7 kohta, sellaisena kuin ne ovat, 42 § laissa 475/1998 ja 561/2004 sekä 53 §:n 7 kohta laissa 1170/1998,

muutetaan 2 §:n 2 momentti, 10 §:n 6 kohta, 16 §:n 3 momentti, 31 §:n 4 ja 5 momentti, 32 §, 38 §:n 1 momentti, 39 §:n 1 momentti, 40 §:n 1—3 momentti, 58 §:n 1 momentin 3 kohta ja 6 momentti, 62 §, 105 a §:n 1 momentti, 124 §:n 2 ja 3 momentti sekä 136 §:n 1 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 16 §:n 3 momentti laissa 471/1998, 31 §:n 5 momentti ja 40 §:n 3 momentti laissa 1383/1997, 40 §:n 1 ja 2 momentti ja 58 §:n 1 momentin 3 kohta laissa 1126/1996, 38 §:n 1 momentti ja 39 §:n 1 momentti laissa 576/2001, 58 §:n 6 momentti mainitussa laissa 475/1998, 62 § osaksi laissa 1565/1995, 105 a §:n 1 momentti laissa 860/2001, 124 §:n 2 momentti laissa 1164/2002 ja 124 §:n 3 momentti laissa 1004/2003 sekä 136 §:n 1 momentti laissa 996/1996, sekä

lisätään 16 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi mainitussa laissa 471/1998, uusi 4 momentti, lakiin uusi 33 a—33 d § ja 33 a §:n edelle uusi väliotsikko sekä 131 §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 1222/1999 ja 896/2001, uusi 6 momentti seuraavasti:

2 §

Tuloverotusta koskevat muut säännökset

Rajoitetusti verovelvollisen saaman tulon verottamiseen sovelletaan tämän lain lisäksi sitä koskevia erityisiä säännöksiä.

10 §

Suomesta saatu tulo

Suomesta saatua tuloa on muun ohessa:

6) osinko, osuuspääoman korko ja muu niihin rinnastettava tulo, joka on saatu suomalaiselta osakeyhtiöltä, osuuskunnalta tai muulta yhteisöltä, sekä osuus suomalaisen yhtymän tuloon;

16 §

Elinkeinoyhtymän ja sen osakkaan verotus

Elinkeinoyhtymän elinkeinotuloa ja maatalouden tuloa laskettaessa sisältyvät yhtymän saamat osingot kokonaan tähän tuloon. Yh-

tymän osakkaiden tulona verotettavaksi jaetuista osuuksista vähennetään se osa osuuksiin sisältyvästä osinkotulosta, joka osakkaan verotusta koskevien elinkeinotulon verottamisesta annetun lain (360/1968) 6 a §:n tai maatilatalouden tuloverolain (543/1967) 5 §:n 14 kohdan säännösten mukaan on verovapaata tuloa. Jos tulo-osuus ei riitä vähennyksen tekemiseen, tehdään vähennys verovelvollisen saman elinkeinoyhtymän saman tulolähteen tulo-osuudesta kymmenenä seuraavana verovuotena sitä mukaa kuin tuloa kertyy.

Elinkeino-yhtymän muuta tuloa laskettaessa ei oteta huomioon yhtymän saamaa osinkoa. Osinko jaetaan verotettavaksi osakkaiden tuloon niiden osuuksien mukaan, jotka heillä on yhtymän tuloon. Osinko luetaan osakkaan tuloksi osakasta koskevien tuloverolain säännösten mukaisesti.

31 §

Luonnollisia vähennyksiä koskevat erityiset säännökset

Puhdasta tuloa laskettaessa vähennyskelpoisia menoja eivät ole verovapaan tulon hankkimisesta johtuneet menot eivätkä verovelvollisen elantomenot, joina pidetään muun muassa asunnon vuokraa sekä lasten ja kodin hoidosta aiheutuneita menoja. Osinkotulon hankkimisesta johtuneet menot ovat kuitenkin vähennyskelpoisia sen estämättä, että osinkotulo on 33 a—33 d §:n nojalla verovapaata tuloa.

Osingon määrää vastaava korvaus, jonka verovelvollinen on suorittanut osingon sijaan osakkeita koskevan takaisinostosopimuksen, lainaussopimuksen tai muun sellaisen sopimuksen taikka kahden tai useamman toisiinsa liittyvän sopimuksen muodostaman sopimuskokonaisuuden perusteella, jolla verovelvolliselle on määrääjäksi tai toistaiseksi siirtynyt oikeus osingon saamiseen (*sijaisosinko*), ei ole vähennyskelpoista menoa siltä osin kuin osinko, jonka sijaan verovelvollinen on suorittanut sijaisosingon, on verovelvolliselle verovapaata tuloa. Sijaisosinko katsotaan suoritetuksi, vaikka sen suorittamisesta ei ole erikseen sovittu.

32 §

Pääomatulo

Veronalaista pääomatuloa on, siten kuin siitä jäljempänä tarkemmin säädetään, omaisuuden tuotto, omaisuuden luovutuksesta saatu voitto ja muu sellainen tulo, jota varallisuuden voidaan katsoa kerryttäneen. Pääomatuloa on muun ohessa korkotulo, osinkotulo siten kuin 33 a—33 d §:ssä säädetään, vuokratulo, voitto-osuus, henkivakuutuksen tuotto, metsätalouden pääomatulo, maa-aineksista saadut tulot ja luovutusvoitto. Pääomatuloa on myös jaettavan yritystulon, yhtymän osakkaan tulo-osuuden sekä porotalouden tulon pääomatulo-osuus.

Osinkotulot

33 a §

Julkisesti noteeratusta yhtiöstä saatu osinko

Julkisesti noteeratusta yhtiöstä saadusta osingosta 70 prosenttia on pääomatuloa ja 30 prosenttia verovapaata tuloa.

Julkisesti noteeratusta yhtiöstä saadulla osingolla tarkoitetaan sellaisesta yhtiöstä saatua osinkoa, jonka osakkeet ovat osingonjosta päätettäessä arvopaperimarkkinalain (495/1989) 1 luvun 3 §:ssä tarkoitetun julkisen kaupankäynnin kohteena tai muulla säännellyllä ja viranomaisen valvonnassa olevalla markkinalla kaupankäynnin kohteena Suomessa tai ulkomailla.

33 b §

Muusta kuin julkisesti noteeratusta yhtiöstä saatu osinko

Muusta kuin julkisesti noteeratusta yhtiöstä saatu osinko on verovapaata tuloa siihen määrään saakka, joka vastaa osakkeiden varallisuusverolaissa (1537/1992) tarkoitetulle matemaattiselle arvolle laskettua yhdeksän prosentin vuotuista tuottoa. Siltä osin kuin verovelvollisen saamien tällaisten osinkojen määrä ylittää 90 000 euroa, osingoista 70 prosenttia on pääomatuloa ja 30 prosenttia verovapaata tuloa.

Edellä 1 momentissa tarkoitetun vuotuisen

tuoton ylittävältä osalta osingosta 70 prosenttia on ansiotuloa ja 30 prosenttia verovapaata tuloa.

Jos osakas, jota ei työntekijäin eläkelain (395/1961) 1 d §:n mukaan pidetä mainittuun yhtiöön työsuhteessa olevana, on verovuonna käyttänyt omana tai perheensä asuntona yhtiön varoihin kuuluvaa asuntoa, asunnon arvo vähennetään hänen osakkeidensa arvosta 1 momentissa tarkoitettua vuotuista tuottoa laskettaessa.

Elinkeinotoimintaa harjoittavan osakeyhtiön osakkaan ja hänen perheenjäsenensä ottama, yhtiön varoihin kuuluva rahalaina vähennetään hänen osakkeidensa arvosta 1 momentissa tarkoitettua vuotuista tuottoa laskettaessa, jos osakas yksin tai yhdessä perheenjäsentensä kanssa omistaa vähintään 10 prosenttia yhtiön osakkeista tai heillä on vastaava osuus yhtiön kaikkien osakkeiden tuottamasta äänimäärästä. Laina vähennetään ensisijaisesti lainanottajan omien osakkeiden arvosta ja sen ylittävältä osalta perheenjäsenen osakkeiden arvosta osakeomistuksen suhteessa.

33 c §

Ulkomaiselta yhteisöltä saatu osinko

Ulkomaiselta yhteisöltä saatu osinko on veronalaista tuloa siten kuin 33 a ja 33 b §:ssä säädetään, jos

1) yhteisö on Euroopan yhteisöjen neuvoston eri jäsenvaltioissa sijaitseviin emon ja tytäryhtiöihin sovellettavasta yhteisestä verotusjärjestelmästä antaman direktiivin (90/435/ETY) 2 artiklassa tarkoitettu yhtiö, tai

2) yhteisön asuinvaltion ja Suomen välillä on verovuonna voimassa kaksinkertaisen verotuksen välttämistä koskeva sopimus, jota sovelletaan yhteisön jakamaan osinkoon.

Muulta kuin 1 momentissa tarkoiteltulta ulkomaiselta yhteisöltä saatu osinko on kokonaan veronalaista ansiotuloa.

Ulkomaisen yhtiön osakkeiden 33 b §:n 1 momentissa tarkoitettu vuotuinen tuotto lasketaan varallisuusverolaissa tarkoitettulla tavalla lasketusta osakkeiden käyvästä arvosta osingon jakovuotta edeltäneen verovuoden päättyessä.

33 d §

Muita osinkotuloa koskevia säännöksiä

Verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 29 §:ssä tarkoitettua peitelystä osingosta 70 prosenttia on ansiotuloa ja 30 prosenttia verovapaata tuloa.

Mitä tässä laissa säädetään osinkotulosta, sovelletaan vastaavasti osuuskunnan osuus-pääomalle, sijoitusosuudelle ja lisäosuudelle maksamaan korkoon ja kotimaisen säästöpankin kantarahasto-osuudelle ja lisärahastosijoitukselle maksamaan voitto-osuuteen ja korkoon sekä keskinäisen vakuutusyhtiön ja vakuutusyhdistyksen maksaman takuupääoman korkoon. Nämä tulot ovat luonnolliselle henkilölle ja kuolinpesälle 70 prosenttisesti veronalaista pääomatuloa siltä osin kuin verovelvollisen verovuonna saamien tässä momentissa tarkoitettujen tulojen määrä ylittää 1 500 euroa. Jos verovelvollisen saama tällainen tulo on elinkeinotoiminnan tai maatalouden tuloa, verovapaan osan katsotaan kohdistuvan henkilökohtaiseen tuloon, maatalouden tuloon ja elinkeinotoiminnan tuloon tässä järjestyksessä.

Osinkoon rinnastetaan sen sijaan saatu sijaisosinko.

Osakeyhtiön, osuuskunnan, säästöpankin ja keskinäisen vakuutusyhtiön saama tämän lain mukaan verotettava osinko on veronalaista tuloa siten kuin elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 6 a §:ssä säädetään. Muun yhteisön saama tämän lain mukaan verotettava osinko on kokonaan veronalaista tuloa.

38 §

Jaettavan yritystulon pääomatulo-osuus

Edellä 30 §:ssä tarkoitettu jaettava yritys-tulo katsotaan pääomatuloksi siihen määrään saakka, joka vastaa elinkeinotoimintaan tai maatalouteen verovuotta edeltäneen verovuoden päättyessä kuuluneelle nettovarallisuudelle laskettua 20 prosentin vuotuista tuottoa. Verovelvollisen tai yrittäjäpuolisoiden ennen verovuodelta toimitettavan verotuksen päättymistä tekemästä vaatimuksesta jaettavan yritystulon pääomatulo-osuudeksi katsotaan kuitenkin 10 prosentin vuotuista tuottoa vas-

taava määrä. Jos verovelvollinen on verovuonna aloittanut elinkeinotoiminnan tai maatalouden harjoittamisen, pääomatulo-osuus lasketaan elinkeinotoimintaan tai maatalouteen verovuoden päättyessä kuuluvan nettovarallisuuden perusteella.

39 §

Verotusyhtymän osakkaan tulo-osuuden pääomatulo-osuus

Luonnollisen henkilön ja kuolinpesän osuus verotusyhtymän maatalouden puhtaasta tulosta, josta on vähennetty osakkaan yhtymän maatalouteen kohdistuvat korkomenot ja aikaisemmilta verovuosilta vahvistetut osakkaan maatalouden tappiot yhtymästä, katsotaan pääomatuloksi siihen määrään saakka, joka vastaa osakkaan yhtymävarallisuudelle laskettua 20 prosentin vuotuista tuottoa. Osakkaan ennen verovuodelta toimitettavan verotuksen päättymistä tekemästä vaatimuksesta pääomatulo-osuudeksi katsotaan kuitenkin 10 prosentin vuotuista tuottoa vastaava määrä.

40 §

Elinkeinoyhtymän osakkaan tulo-osuuden pääomatulo-osuus

Luonnollisen henkilön ja kuolinpesän osuus elinkeinoyhtymän elinkeinotoiminnan tuloksesta katsotaan pääomatuloksi siihen määrään saakka, joka vastaa osakkaan osuudelle yhtymän elinkeinotoimintaan verovuotta edeltäneen verovuoden päättyessä kuuluneesta nettovarallisuudesta laskettavaa 20 prosentin vuotuista tuottoa.

Jos elinkeinoyhtymällä on maatalouden tuloa, osakkaan osuus yhtymän maatalouden tulosta katsotaan pääomatuloksi siihen määrään saakka, joka vastaa osakkaan osuudelle yhtymän maatalouteen verovuotta edeltäneen verovuoden päättyessä kuuluneesta nettovarallisuudesta laskettavaa 20 prosentin vuotuista tuottoa.

Yhtymän elinkeinotoimintaan tai maatalouteen liittyvän 16 §:n 3 momentissa tarkoi-

tetun osingon verovapaa osa vähennetään osakkaana olevan luonnollisen henkilön ja kuolinpesän osuudesta elinkeinotoiminnan tai maatalouden tuloon ennen pääomatulon osuuden laskemista.

58 §

Korkomenot

Verovelvollisella on oikeus vähentää pääomatuloistaan velkojensa korot, jos velka

3) kohdistuu veronalaisen tulon hankkimiseen, jollaisena pidetään myös osinkotulosa sen estämättä, että osinkotulo on 33 a—33 d §:n nojalla verovapaata tuloa (*tulonhankkimisvelka*).

Avoimen yhtiön yhtiömiehen ja kommandiittiyhtiön vastuunalaisen yhtiömiehen yhtiöosuuden hankintaan käytetyn velan korko vähennetään hänen osuudestaan elinkeinoyhtymän elinkeinotulosta ennen pääomatuloosuuden laskemista 40 §:ssä säädetyllä tavalla.

62 §

Yritystulon ja osingon ansiotulo-osuus

Ansiotuloa on jaettavasta yritystulosta ja yhtymän osakkaan tulo-osuudesta se osuus, jota 38—41 §:ssä ei ole säädetty pääomatuloksi, sekä osinko ja peitelty osinko siten kuin 33 b—33 d §:ssä säädetään.

105 a §

Kunnallisveron ansiotulovähennys

Kunnallisverotuksessa verovelvollisen puhtaasta ansiotulosta vähennetään kunnallisverotuksen ansiotulovähennys. Vähennys lasketaan verovelvollisen ansaitsemien veronalaisten palkkatulojen, muusta toiselle suoritetusta työstä, tehtävästä tai palveluksesta saatujen ansiotulojen, ansiotulona pidettävien käyttökorvausten, ansiotulona verotettavan osingon, jaettavan yritystulon ansiotuloosuuden sekä yhtymän osakkaan elinkeino-

toiminnan tai maatalouden ansiotulo-osuuden perusteella.

124 §

Veron määräytyminen

Pääomatulojen tuloveroprosentti on 28. Yhteisön ja yhteisetuuden tuloveroprosentti on 26. Yhteisöjen ja yhteisetuuksien veron jakautumisesta eri veronsaajien kesken säädetään verontilityslaisissa (532/1998).

Edellä 21 §:n 1 momentissa tarkoitettua osittain verovapaan yhteisön ja tiekunnan sekä yleishyödyllisen yhteisön kiinteistöstä saadun tulon tuloveroprosentti 6,1958. Näiden yhteisöjen veron jakautumisesta kunnan ja seurakunnan kesken säädetään verontilityslaisissa. Edellä 21 §:n 2 momentissa tarkoitettua yhteisön tuloveroprosentti on 5,7278.

131 §

Alijäämähyvityksen määrä

Alijäämähyvitykseen ei 1 momentista poiketen sovelleta verovuosina 2005—2009 enimmäismäärää, siltä osin kuin alijäämähyvitys johtuu yrittäjäosakkaan osakkeiden hankintaan käytetyn velan koroista tai 54 c §:n nojalla vähennyskelpoisesta takaisin maksettusta osakaslainasta. Yrittäjäosakkaalla tar-

Naantalissa 30 päivänä heinäkuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

koitetaan osakasta, jota ei työntekijäin eläkelain 1 d §:n mukaan pidetä mainittuun yhtiöön työsuhhteessa olevana. Osakkeiden hankintaan käytetyn velan korko ja takaisin maksettu osakaslaina vähennetään 60 §:n 2 momentissa tarkoitettujen tulohankkimiskulujen, tappioiden ja korkojen jälkeen.

136 §

Verotuksen kattosääntö

Jos verovuonna Suomessa asuneen luonnollisen henkilön tai kotimaisen kuolinpesän verovuoden verotettavasta pääoma- ja ansiotulosta sekä varallisuudesta menevän valtionveron sekä ansiotulon perusteella määrätyn kunnallisveron, kirkollisveron ja sairausvakuutusmaksun yhteismäärä on suurempi kuin 60 prosenttia verovelvollisen valtionverotuksessa vahvistetun verotettavan pääoma- ja ansiotulon sekä 33 a—33 c §:n nojalla verovapaan osinkotulon yhteismäärästä, verovelvollisen maksettavaksi ei panna tämän määrän yli menevää valtionveron osaa.

Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä elokuuta 2004.

Tätä lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2005 toimitettavassa verotuksessa. Luonnollisten henkilöiden ja kuolinpesien saamista osingoista on kuitenkin veronalaista 57 prosenttia ja verovapaata 43 prosenttia vuodelta 2005 toimitettavassa verotuksessa.

Valtiovarainministeri *Antti Kalliomäki*

N:o 717

Laki

elinkeinotulon verottamisesta annetun lain muuttamisesta

Annettu Naantalissa 30 päivänä heinäkuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan elinkeinotulon verottamisesta 24 päivänä kesäkuuta 1968 annetun lain (360/1968) 6 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1105/1994,
muutetaan 5 §:n 1 ja 3 kohta, 8 §:n 1 momentin 2 kohta, 16 §:n 6 kohta, 17 §:n 1 momentin 2 kohta, 18 §:n 1 momentin 4 kohta ja 42 §, sellaisina kuin ne ovat, 5 §:n 1 kohta laissa 1539/1993 ja 5 §:n 3 kohta laissa 1164/1990, 8 §:n 1 momentin 2 kohta ja 17 §:n 1 momentin 2 kohta laissa 1539/1992, 16 §:n 6 kohta laissa 1385/1997, 18 §:n 1 momentin 4 kohta laissa 932/1992 sekä 42 § laissa 1339/1989 ja mainitussa laissa 1539/1992, sekä
lisätään 6 §:ään siitä viimeksi mainitulla lailla kumotun 1 momentin 1 kohdan tilalle uusi 1 kohta, lakiin uusi 6 a ja 6 b §, 8 §:ään, sellaisena kuin se on viimeksi mainitussa laissa ja laeissa 1001/1977, 661/1989, 926/1996, 1109/1996, 321/1997, 511/1998, 527/1998, 1168/2000 ja 1160/2002, uusi 4 momentti, 16 §:ään, sellaisena kuin se on mainituissa laeissa 1385/1997 ja 1164/1990 ja laissa 859/1981, uusi 7 kohta, 18 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on mainituissa laeissa 1539/1992 ja 932/1992 sekä laissa 71/1983, uusi 5 kohta sekä 51 d §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa laissa 1109/1996, uusi 2 momentti seuraavasti:

1 luku

Tulon veronalaisuus

5 §

Edellä 4 §:ssä tarkoitettuja veronalaisia elinkeinotuloja ovat muun ohessa:

1) vaihto-, sijoitus- ja käyttöomaisuudesta sekä muista elinkeinossa käytetyistä aineellisista ja aineettomista hyödykkeistä saadut luovutushinnat ja muut vastikkeet 6 §:n 1 momentin 1 kohdassa säädetyn poikkeuksin,

3) elinkeinon kuuluvan omaisuuden tuot-

tamat osingot, korot ja muut tulot siten kuin 6 a §:ssä säädetään,

6 §

Veronalaista tuloa eivät ole:

1) muun kuin pääomasijoitustoimintaa harjoittavan osakeyhtiön tai osuuskunnan sekä säästöpankin ja keskinäisen vakuutusyhtiön saamat käyttöomaisuuteen kuuluvien osakkeiden luovutushinnat siten kuin 6 b §:ssä säädetään,

6 a §

Yhteisön saama osinko ei ole veronalaista tuloa. Osingosta on kuitenkin 2 momentissa säädettyin poikkeuksin veronalaista tuloa 75 prosenttia ja verovapaata tuloa 25 prosenttia, jos

1) osinko on saatu sijoitusomaisuuteen kuuluvista osakkeista, eikä osinkoa jakava yhteisö ole ulkomainen Euroopan yhteisöjen neuvoston eri jäsenvaltioissa sijaitseviin emoja ja tytäryhtiöihin sovellettavasta yhteisestä verotusjärjestelmästä antaman direktiivin (90/435/ETY) 2 artiklassa tarkoitettu yhteisö, jonka osakepääomasta osingonsaaja omistaa osinkoa jaettaessa välittömästi vähintään kymmenen prosenttia,

2) osingon jakava yhteisö on muu kuin kotimainen tai 1 kohdassa tarkoitettu Euroopan unionin jäsenvaltiossa asuva yhteisö, tai

3) osinkoa jakava yhteisö on tuloverolain 33 a §:n 2 momentissa tarkoitettu julkisesti noteerattu yhtiö ja osingonsaaja on muu yhteisö kuin julkisesti noteerattu yhtiö, joka ei omista osinkoa jaettaessa välittömästi vähintään kymmentä prosenttia osinkoa jakavan yhtiön osakepääomasta.

Jos 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua osingon jakavan ulkomaisen yhteisön asuinvaltion ja Suomen välillä ei ole verovuonna voimassa kaksinkertaisen verotuksen välttämistä koskevaa sopimusta, jota sovelletaan yhteisön jakamaan osinkoon, yhteisön jakama osinko on kokonaan veronalaista tuloa.

Poiketen siitä, mitä 1 momentissa säädetään, osuuspankin saama osinko osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luotolaitoksista annetun lain (1504/2001) 3 §:ssä tarkoitettulta osuuspankkien keskusrahallaitoksena toimivalta liikepankilta on verovapaata tuloa.

Mitä 1 momentissa säädetään osingosta, sovelletaan myös yhteisön saamaan osuuskunnan osuuspääomalle, sijoitusosuudelle ja lisäosuudelle maksamaan korkoon, kotimaisen säästöpankin kantarahasto-osuudelle ja lisärahastosijoitukselle maksamaan voittoosuuteen ja korkoon sekä keskinäisen vakuutusyhtiön ja vakuutusyhdistyksen maksamaan takuupääoman korkoon.

Luonnollisen henkilön tai kuolinpesän saamista osingoista ja edellä 3 momentissa tarkoitetuista suorituksista 70 prosenttia on

veronalaista tuloa, tuloverolain 33 d §:n 2 momentissa tarkoitettua suoritus kuitenkin siten kuin mainitussa lainkohdassa säädetään.

Peitellystä osingosta on 70 prosenttia veronalaista tuloa.

6 b §

Edellä 6 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettua yhteisön saama käyttöomaisuuteen kuuluvien osakkeiden luovutushinta ei ole veronalaista tuloa eikä osakkeiden hankintameno vähennyskelpoinen meno, jos osakkeet ovat verovapaasti luovutettavia.

Osakkeet ovat verovapaasti luovutettavia, jos

1) verovelvollinen on omistanut yhtäjaksoisesti vähintään vuoden ajan ajanjaksona, joka on päättynyt enintään vuotta ennen luovutusta, vähintään kymmenen prosentin osuuden luovutettavan yhtiön osakepääomasta ja luovutettavat osakkeet kuuluvat näin omistettuihin osakkeisiin,

2) luovutuksen kohteena oleva yhtiö ei ole kiinteistö- tai asunto-osakeyhtiö taikka osakeyhtiö, jonka toiminta tosiasiallisesti käsittää pääasiallisesti kiinteistöjen omistamista tai hallintaa, ja

3) luovutuksen kohteena oleva yhtiö on kotimainen tai sellainen yhtiö, jota tarkoitetaan Euroopan yhteisöjen neuvoston eri jäsenvaltioissa sijaitseviin emoja ja tytäryhtiöihin sovellettavasta yhteisestä verotusjärjestelmästä antaman direktiivin 2 artiklassa, taikka yhtiön asuinvaltion ja Suomen välillä on verovuonna voimassa kaksinkertaisen verotuksen välttämistä koskeva sopimus, jota sovelletaan yhtiön jakamaan osinkoon.

Verovapaasti luovutettavien osakkeiden luovutushinta on kuitenkin veronalaista tuloa siltä osin kuin luovutushinnan ja poistamattoman hankintamenon erotus johtuu 42 §:n 1 momentissa tarkoitettua hankintamenosta tehdystä poistosta tai siitä, että hankintamenosta on vähennetty varaus tai 8 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettu avustus. Luovutushinta on niin ikään veronalaista tuloa siihen määrään asti, joka vastaa näiden osakkeiden aikaisemmin konserniyhtiöiden välillä tapahtuneesta luovutuksesta toiselle konserniyhtiölle syntyneitä verotuksessa vähennyskelpoista luovutustappiota.

Käyttöomaisuuteen kuuluvien muiden kuin verovapaasti luovutettavien osakkeiden luo-

vutuksesta syntynyt tappio on vähennyskelpoinen vain osakkeiden luovutuksesta saaduista veronalaisista voitoista verovuonna ja viitenä sitä seuraavana vuonna. Rajoitus ei kuitenkaan koske 2 momentin 2 kohdassa tarkoitettujen yhtiöiden osakkeiden luovutuksesta syntyneiden tappioiden vähentämistä.

Jos verovelvollinen ei ole omistanut luovutettuja osakkeita yhtäjaksoisesti vähintään vuoden ajan, vähennyskelpoista luovutustappiota laskettaessa siitä vähennetään verovelvollisen luovutetulta yhtiöltä osakkeiden perusteella omistusaikana saama osinko, konserniavustuksesta verotuksessa annetussa laissa (825/1986) tarkoitettu konserniavustus tai muu niihin verrattava erä, joka on vähentänyt yhtiön varallisuutta.

Luovutustappio ei ole vähennyskelpoinen, jos luovutuksen kohteena oleva yhtiö on muussa valtiossa kuin Suomessa asuva eikä yhtiö ole sellainen, jota tarkoitetaan Euroopan yhteisöjen neuvoston eri jäsenvaltioissa sijaitseviin emo- ja tytäryhtiöihin sovellettavasta yhteisestä verotusjärjestelmästä antaman direktiivin 2 artiklassa eikä yhtiön asuinvaltion ja Suomen välillä ole verovuonna voimassa kaksinkertaisen verotuksen välttämistä koskevaa sopimusta, jota sovelletaan yhtiön jakamaan osinkoon.

Konserniyhtiöillä tarkoitetaan tässä pykälässä osakeyhtiölain (734/1978) 1 luvun 3 §:ssä tarkoitettuun konserniin kuuluvia yhtiöitä tai sellaisia yhtiöitä, joissa kaikissa yhdellä tai useammalla luonnollisella henkilöllä, oikeushenkilöllä tai näillä yhdessä on osakeyhtiölain 1 luvun 3 §:ssä tarkoitettua määräysvaltaa vastaava määräysvalta.

8 §

Edellä 7 §:ssä tarkoitettuja vähennyskelpoisia menoja ovat muun ohessa:

2) käyttöomaisuuden hankintamenot 6 b §:ssä säädettyin poikkeuksin; jos verovelvollinen on saanut hyödykkeen hankkimiseen avustusta julkiselta yhdyskunnalta tai jos joku muu on elinkeinotoiminnassaan osallistunut hankintamenon suorittamiseen, vähennyskelpoiseen hankintamenuon ei kuitenkaan lueta avustusta tai toisen osuutta vastaavaa osaa hankintamenuosta,

Edellä 6 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettun yhteisön käyttöomaisuuteen kuuluvan avoimen yhtiön tai kommandiittiyhtiön yhtiöosuuden hankintamenuon on yhtiöosuuden luovutushinnan ylittävältä osalta vähennyskelpoinen vain yhteisön saamista veronalaisista osakkeiden tai yhtiöosuuden luovutusvoitoista verovuonna tai viitenä sitä seuraavana verovuonna.

16 §

Tulon hankkimisesta tai säilyttämisestä johtuneita menoja eivät ole:

6) tuloverolain 31 §:n 5 momentissa tarkoitettu sijaisosinko siltä osin kuin se osinko, jonka sijaan sijaisosinko on suoritettu, on sijaisosinon suorittajalle verovapaata tuloa,

7) edellä 6 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettun yhteisön sellaiselta osakeyhtiöltä, josta verovelvollinen tai 6 b §:n 7 momentissa tarkoitettut konserniyhtiöt omistavat yksin tai yhdessä vähintään kymmenen prosenttia osakepääomasta, olevien muiden saamisten kuin myyntisaamisten menetykset ja arvonalenemiset, tällaiselle yhtiölle annettu konsernituki sekä muut vastaavat osakeyhtiön taloudellisen aseman parantamiseksi ilman vastasuoritusta suoritettut menot.

17 §

Edellä 7 §:ssä tarkoitettuja vähennyskelpoisia menetyksiä ovat muun ohessa:

2) myyntisaamisten arvonalenemiset sekä muun rahoitusomaisuuden lopullisiksi todetut arvonalenemiset 16 §:ssä säädettyin poikkeuksin.

18 §

Vähennyskelpoisia ovat myös:

4) talletuspankkien toiminnasta annetun lain (1268/1990) 24 a §:ssä tarkoitettun pääomasijoituksen korko, joka on maksettu valtiolle tai valtion vakuusrahastolle,

5) eläkesäätiön maksama eläkesäätiölain (1774/1995) 45 §:ssä tarkoitettu palautus ja eläkekassan maksama vakuutuslainsäädännön (1164/1992) 83 a §:ssä tarkoitettu palautus.

42 §

Jos verovelvollinen osoittaa, että muiden arvopapereiden kuin osakkeiden tai muun kulumattoman käyttöomaisuuden kuin maa-alueen käypä arvo on verovuoden päättyessä sen hankintamenoa tai tämän säännöksen perusteella aikaisemmin tehdyillä poistoilla vähennettyä hankintamenoa olennaisesti alempi, hankintamenoa saa tehdä sellaisen poiston, joka alentaa poistamatta olevan hankintameno-osan käyvän arvon suuruiseksi.

Maa-alueen, arvopaperin ja muun kulumattoman käyttöomaisuuden veronalaiset luovutushinnat ja muut vastikkeet tuloutetaan ja hankintameno tai sen vähennyskelpoinen osa poistetaan 6 b ja 43 §:ssä säädettyin poikkeuksin sinä verovuonna, jona käyttöomaisuus on luovutettu, tuhoutunut tai vahingoittunut. Edellä 6 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettujen yhteisön omistamien muiden kuin lain 6 b §:n 1 momentissa tarkoitettujen verovapaasti luovutettavien osakkeiden hankintameno on 6 b §:n 4—6 momentin luovutustappiota koskevien säännösten mukaisesti vähennyskelpoinen, kun osakkeet on luovutettu tai lopullisesti menetetty.

51 d §

Purkautuvan yhtiön osakkeiden hankintameno ei ole 6 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettulle yhteisölle purkautuvan yhtiön osakkaana vähennyskelpoinen meno eikä purkautuvasta yhtiöstä saatu jako-osa luovutushintana veronalaista tuloa, jos osakkeet ovat 6 b §:n 1 momentissa tarkoitettuja verovapaasti luovutettavia osakkeita. Purkautuvan yhtiön osakkeiden hankintameno ei ole vähennyskelpoinen jako-osan ylittävältä osalta

Naantalissa 30 päivänä heinäkuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

myöskään siinä tapauksessa, että yhteisö on omistanut purkautuvan yhtiön osakkeet välittömästi ennen purkautumista vähemmän kuin yhden vuoden tai purkautuva yhtiö on 6 b §:n 6 momentissa tarkoitettu yhtiö.

Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä elokuuta 2004.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2005 toimitettavassa verotuksessa.

Vuodelta 2005 toimitettavassa verotuksessa 6 a §:n 1 momentin mukaan osittain veronalaisesta osingosta on kuitenkin veronalaista tuloa 60 prosenttia ja verovapaata tuloa 40 prosenttia sekä 6 a §:n 5 momentissa tarkoitetuista osingoista ja suorituksista 57 prosenttia on veronalaista tuloa.

Tämän lain yhteisön omistamien osakkeiden luovutusta koskevaa 5 §:ää, 6 §:n 1 momentin 1 kohtaa, 8 §:n 1 momentin 2 kohtaa sekä 6 b §:ää, 8 §:n 4 momenttia ja 51 d §:n 2 momenttia sovelletaan kuitenkin ensimmäisen kerran vuodelta 2004 toimitettavassa verotuksessa niihin osakkeiden luovutuksiin, jotka on tehty 19 päivänä toukokuuta 2004 tai sen jälkeen, sekä niihin purkautumisiin, joista on tehty osakeyhtiölain 13 luvun 9 §:ssä tarkoitettu ilmoitus rekisteriviranomaiselle tai joista rekisteriviranomainen tai tuomioistuin on määrännyt yhtiön selvitystilaan osakeyhtiölain 13 luvun 4 tai 4 a §:n perusteella mainittuna päivänä tai sen jälkeen. Jos verovelvollisen verovuosi on päättynyt 19 päivänä toukokuuta 2004 tai sen jälkeen, sovelletaan 42 §:ää ja 16 §:n 1 momentin 7 kohtaa jo verovuodelta 2004 toimitettavassa verotuksessa.

Valtiovarainministeri *Antti Kalliomäki*

N:o 718

L a k i

maatilatalouden tuloverolain 5 §:n muuttamisesta

Annettu Naantalissa 30 päivänä heinäkuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 15 päivänä joulukuuta 1967 maatilatalouden tuloverolain (543/1967) 5 §:n 1 momentin 14 kohta, sellaisena kuin se on laissa 1235/1988, seuraavasti:

5 §

Edellä 4 §:ssä tarkoitettuja maatalouden verovuoden veronalaisia tuloja ovat muun ohessa:

14) maatilatalouteen kuuluvan omaisuuden tuottamat korot sekä 70 prosenttia tällaisen omaisuuden tuottamista osingoista ja tuloverolain 33 d §:n 2 momentissa tarkoitetuista suorituksista siten kuin mainitussa lainkohdassa säädetään samoin kuin yhteisön saamat osingot ja mainitut suoritukset siten kuin

elinkeinotulon verottamisesta annetun lain (360/1968) 6 a §:ssä säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä elokuuta 2004.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2005 toimitettavassa verotuksessa. Lain 5 §:n 1 momentin 14 kohdassa tarkoitetuista osingoista ja suorituksista on kuitenkin veronalaista 57 prosenttia vuodelta 2005 toimitettavassa verotuksessa.

Naantalissa 30 päivänä heinäkuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Antti Kalliomäki*

N:o 719

Laki

rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain muuttamisesta

Annettu Naantalissa 30 päivänä heinäkuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta 11 päivänä elokuuta 1978 annetun lain (627/1978) 11 a §, sellaisena kuin se on laissa 616/1989, ja *muutetaan* 3 §:n 1 ja 5 momentti, 7 §, 13 §:n 1 ja 2 momentti sekä 14 §:n 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 3 §:n 1 momentti laissa 1120/1996 ja 3 §:n 5 momentti laissa 1106/1994, 7 § ja 13 §:n 1 ja 2 momentti laissa 1225/1999 sekä 14 §:n 1 momentti laissa 902/2001, seuraavasti:

3 §

Lähdevero on suoritettava, jollei muualla toisin säädetä, osingosta, henkilöstörahas-
 maksamasta rahasto-osuudesta ja jäsenilleen
 jakamasta ylijäämästä, korosta ja rojaltista
 sekä palkasta, eläkkeestä ja muusta suorituk-
 sesta, josta ennakkoperintälain (1118/1996)
 mukaan on toimitettava ennakonpidätys. Läh-
 devero on perittävä myös verotusmenettelystä
 annetun lain (1558/1995) 29 §:ssä tarkoite-
 tusta peitellystä osingosta ja saman lain
 31 §:ssä tarkoitetusta peitellystä voitonsiirrosta
 osakkaan hyväksi. Lähdevero on suoritet-
 tava myös taiteilijan tai urheilijan henkilö-
 kohtaiseen toimintaan perustuvasta korvauk-
 sesta riippumatta siitä, onko korvausta pidet-
 tävä palkkana taikka maksetaanko se taitei-
 lijalle tai urheilijalle itselleen tai jollekin
 toiselle.

Lähdeveroa ei ole suoritettava osingosta,
 joka maksetaan Euroopan unionin jäsenval-
 tiossa asuvalle yhteisölle, joka välittömästi
 omistaa vähintään 20 prosenttia osinkoa

maksavan yhtiön pääomasta. Tässä momen-
 tissa säädettyä sovelletaan vain, jos osingon-
 saaja on Euroopan yhteisöjen neuvoston eri
 jäsenvaltioissa sijaitseviin emo- ja tytäryhti-
 öihin sovellettavasta yhteisestä verotusjärjes-
 telmästä antaman direktiivin (90/435/ETY) 2
 artiklassa tarkoitettu yhtiö.

7 §

Lähdevero on 28 prosenttia osingosta,
 korosta ja rojaltista. Lähdevero on 35 pro-
 senttia palkasta, eläkkeestä, henkilöstörahas-
 ton rahasto-osuudesta ja ylijäämästä sekä
 muusta ennakonpidätyksen alaisesta suorituk-
 sesta. Lähdevero on 19 prosenttia puun
 myyntitulosta ja 15 prosenttia 3 §:n 1 mo-
 mentissa tarkoitetusta taiteilijan tai urheilijan
 toimintaan perustuvasta korvauksesta. Läh-
 devero tilitetään kokonaisuudessaan valtiolle.

13 §

Rajoitetusti verovelvollisen yhteisön on
 suoritettava Suomesta saadusta muusta kuin

3 §:ssä tarkoitetusta tulosta yhteisön tuloveroa 26 prosenttia.

Rajoitetusti verovelvollisen luonnollisen henkilön on suoritettava 1 momentissa tarkoitettu tulosta valtionveroa pääomatulosta 28 prosenttia ja ansiotulosta 35 prosenttia.

yhteisön varallisuusveroprosenttia vastaavan osuuden verotettavasta varallisuudesta ja muut verovelvolliset 0,8 prosenttia siitä verotettavan varallisuuden osasta, joka ylittää 135 000 euroa.

14 §

Rajoitetusti verovelvollisen on suoritettava varallisuusveroa siten, että yhteisöt suorittavat veroa varallisuusverolaissa tarkoitettua

Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä elokuuta 2004.

Lakia sovelletaan 1 päivänä tammikuuta 2005 ja sen jälkeen saatuun tuloon.

Naantalissa 30 päivänä heinäkuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Antti Kalliomäki*

N:o 720

L a k i

varallisuusverolain 39 §:n muuttamisesta

Annettu Naantalissa 30 päivänä heinäkuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun varallisuusverolain (1537/1992) 39 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 897/2001, uusi 4 momentti seuraavasti:

39 §

Veron määrä ja maksuunpano

laskettaessa osinkotuloon ei kohdisteta tulosta eikä verosta tehtäviä vähennyksiä. Varallisuusverosta vähennetään enintään pääomatulosta maksuunpannun veron määrä.

Varallisuusverosta vähennetään tuloverolain 33 b §:n nojalla pääomatuloksi katsottavasta osingosta samalta verovuodelta määrättävä tulovero. Vähennettävää tuloveroa

Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä elokuuta 2004.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2005 toimitettavassa verotuksessa.

Naantalissa 30 päivänä heinäkuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Antti Kalliomäki*

N:o 721

L a k i

verotusmenettelystä annetun lain 29 §:n muuttamisesta

Annettu Naantalissa 30 päivänä heinäkuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan verotusmenettelystä 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1558/1995) 29 §:n
6 momentti, sellaisena kuin se on laissa 470/1998, seuraavasti:

29 §

Peitely osinko

Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä
elokuuta 2004.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuo-
delta 2005 toimitettavassa verotuksessa.

Peitellyn osingon tulolajista säädetään tu-
loverolaissa.

Naantalissa 30 päivänä heinäkuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Antti Kalliomäki*

N:o 722

L a k i

korkotulon lähdeverosta annetun lain 6 §:n muuttamisesta

Annettu Naantalissa 30 päivänä heinäkuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan korkotulon lähdeverosta 28 päivänä joulukuuta 1990 annetun lain (1341/1990)
6 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1223/1999, seuraavasti:

6 §

Veron määrä ja laskeminen

Korkotulon lähdevero on 28 prosenttia
talletukselle tai joukkovelkakirjalainalle mak-
setusta korosta.

Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä
elokuuta 2004.

Lakia sovelletaan vuodelta 2005 ja sen
jälkeiseltä ajalta kertyvään tässä laissa tar-
koitettuun korkoon.

Naantalissa 30 päivänä heinäkuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Antti Kalliomäki*

N:o 723

L a k i

tonnistoverolain 19 §:n muuttamisesta

Annettu Naantalissa 30 päivänä heinäkuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 5 päivänä kesäkuuta 2002 annetun tonnistoverolain (476/2002) 19 §:n nimike ja 1 momentti seuraavasti:

19 §

Varojen jakoon kohdistuva verotus

Tonnistoverovelvollisen jakama osinko on saajalleen kokonaan veronalaista tuloa. Luonnollisen henkilön ja kuolinpesän tonnistoverovelvolliselta yhtiöltä saama osinko on pääomatuloa siltä osin, kuin vastaava osinko muulta yhtiöltä saatuna olisi pääomatuloa tai verovapaata tuloa tuloverolain (1535/1992)

33 a §:n ja 33 b §:n 1 momentin nojalla, ja ansiotuloa siltä osin, kuin osinko muulta yhtiöltä saatuna olisi ansiotuloa tai verovapaata tuloa tuloverolain 33 b §:n 2 momentin nojalla.

Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä elokuuta 2004.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2005 toimitettavassa verotuksessa.

Naantalissa 30 päivänä heinäkuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Antti Kalliomäki*

N:o 724

Laki**verontilityslain muuttamisesta**

Annettu Naantalissa 30 päivänä heinäkuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 10 päivänä heinäkuuta 1998 annetun verontilityslain (532/1998) 10 §, sellaisena
 kuin se on osaksi laissa 1262/2001, ja
muutetaan 3 a, 11 ja 12 § sekä 13 §:n 2, 4 ja 5 momentti,
 sellaisina kuin ne ovat, 3 a § ja 13 §:n 2, 4 ja 5 momentti mainitussa laissa 1262/2001 sekä
 12 § laissa 1003/2003, seuraavasti:

3 a §

Laskennallinen vero

Laskennallinen kunnallisvero saadaan kertomalla maksuunpantu kunnallisvero painotetun keskimääräisen tuloveroprosentin ja kunnan oman tuloveroprosentin suhteella. Painotettu keskimääräinen tuloveroprosentti saadaan koko maan maksuunpantujen kunnallisverojen summan ja maksuunpantuja kunnallisveroja vastaavien verotettavien tulojen summan suhteena. Laskennallinen kirkollisvero saadaan vastaavasti.

11 §

Tilitettävä yhteisövero

Tuloverolain (1535/1992) 3 §:ssä tarkoitettujen yhteisöjen ja 5 §:ssä tarkoitettujen yhteisöjen suorittama tulovero, ennakko ja ennakon täydennysmaksu (*yhteisövero*) tilitetään veronsaajille tässä luvussa säädettyjen jako-osuuksien perusteella.

HE 92/2004
 VaVM 12/2004
 EV 117/2004

12 §

Veronsaajaryhmien jako-osuudet

Valtion jako-osuus on 76,17 prosenttia, kuntien jako-osuus on 22,03 prosenttia ja seurakuntien jako-osuus on 1,80 prosenttia yhteisöverosta. Evankelis-luterilaisten seurakuntien yhteisövero on 99,92 prosenttia ja ortodoksisten seurakuntien yhteisövero on 0,08 prosenttia seurakuntien yhteisöverosta.

Kunnille ja seurakunnille tuleviin yhteisöveroihin lisätään tuloverolain 21 ja 22 §:ssä tarkoitettujen yhteisöjen verot siten, että kuntien osuus on 92,4465 prosenttia ja seurakuntien osuus 7,5535 prosenttia.

13 §

Yksittäisten kuntien ja seurakuntien jako-osuudet

Kunkin yhteisön, lukuun ottamatta Metsähallitusta, verovuodelta maksuunpantu yhteisövero jaetaan kunnittaiseksi yritystoiminta-

erän laskentaeräksi. Jos yhteisöllä on toimipaikka vain yhdessä kunnassa, yhteisön vero lisätään tämän kunnan laskentaerään. Jos yhteisöllä on toimipaikka useassa kunnassa, yhteisön vero lisätään näiden kuntien laskentaeriin yhteisön toimipaikkojen kunnittaisten henkilöstömäärien suhteessa. Konserniavustuksesta verotuksessa annetun lain (825/1986) mukaisessa konsernisuhteessa olevien yhteisöjen verot lasketaan kuitenkin yhteen ja lisätään asianomaisten kuntien laskentaeriin kyseiseen konserniin kuuluvien yhteisöjen toimipaikkojen kunnittaisten henkilöstömäärien suhteessa. Kuntien osuus tässä momentissa tarkoitettusta yhteisöverosta vähennettynä 3 momentissa tarkoitettulla metsäverosuudella jaetaan yksittäisten kuntien yritys-toimintaeräksi näin saatujen kunnittaisten laskentaerien suhteessa (*yritystoimintaerä*).

Kunnan *metsäerää* laskettaessa perusteena käytetään kunnittaisia kantorahatulaja. Lisäksi perusteeseen luetaan metsän laskennallisen puhtaan tuoton perusteella arvioidut saamatta jääneet kantorahatulot lakisääteisten luonnon-suojelualueiden metsämaista sekä vanhojen metsien suojeluohjelman mukaisista valtion

mailla ja 1 päivänä tammikuuta 1998 yksityismaista Kuusamon yhteismetsän alueella sijainneista metsämaista. Arvioidut saamatta jääneet tulot otetaan kuitenkin huomioon vain silloin, kun asianomaisten metsämaiden laskennallinen metsämaan vuotuinen puuntuotos kunnan alueella on yhteensä vähintään 1 000 verokuutiometriä. Metsävero-osuus lisättynä Metsähallitukselle maksuunpannalla yhteisöverolla jaetaan yksittäisten kuntien metsäeräksi näin saatujen kunnittaisten laskentaerien suhteessa.

Verohallinto toimittaa salassapitoa koskevien säännösten estämättä kullekin kunnalle ja seurakunnalle tiedon yhteisölle maksuunpannusta yhteisöverosta siltä osin kuin jako-osuuksien laskennassa käytetty maksuunpannu yhteisövero kohdistuu tähän kuntaan. Valtioneuvoston asetuksella säädetään niiden yhteisöjen lukumäärästä, joiden osalta tietoja toimitetaan.

Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä elokuuta 2004.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran verovuodelta 2005 tehtävissä tilityksissä.

Naantalissa 30 päivänä heinäkuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Antti Kalliomäki*

N:o 725

Laki

yhtiöveron hyvityksestä annetun lain kumoamisesta

Annettu Naantalissa 30 päivänä heinäkuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Tällä lailla kumotaan yhtiöveron hyvityksestä 29 päivänä joulukuuta 1988 annettu laki (1232/1988) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

2 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2005.

Yhtiöveron hyvityksestä annettua lakia sovelletaan verovuodelta 2004 ja sitä aikaisemmilta vuosilta toimitettavissa osingonsaa-

jan verotuksissa ja verontilityslain (532/1998) mukaisissa tilityksissä.

Yhtiöveron hyvityksestä annetun lain 3 luvun osingon jakavaa yhtiötä koskevia säännöksiä sovelletaan ennen tämän lain voimaantuloa jaettuun osinkoon.

Yhtiöveron hyvityksestä annetun lain 5 §:ssä tarkoitetut, viimeistään verovuonna 2004 syntyneet käyttämättömät hyvitykset vähennetään myöhemmiltä verovuosilta määrätystä tuloveroista soveltaen tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Naantalissa 30 päivänä heinäkuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Antti Kalliomäki*

N:o 726

L a k i

elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 6 §:n väliaikaisesta muuttamisesta

Annettu Naantalissa 30 päivänä heinäkuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään väliaikaisesti elinkeinotulon verottamisesta 24 päivänä kesäkuuta 1968 annetun lain (360/1968) 6 §:ään siitä lailla 1164/1990 kumotun 3 momentin tilalle uusi 3 momentti seuraavasti:

6 §

Yhteisön ulkomaiselta yhteisöltä saama osinko ei ole veronalaista tuloa, jos osingon maksavan yhteisön asuinvaltion ja Suomen välillä on voimassa kaksinkertaisen verotuksen välttämistä koskeva sopimus, joka on ollut voimassa myös 1 päivänä tammikuuta 1995, tai jos osingon maksava yhteisö asuu Kyproksen tasavallassa, ja jos

1) osingonsaajan omistamat osakkeet tai osuudet tuottavat vähintään 10 prosentin

osuuden osinkoa jakavan yhteisön äänimäärästä; tai

2) osingonsaaja omistaa välittömästi vähintään 25 prosenttia osinkoa jakavan yhteisön pääomasta.

Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä elokuuta 2004, ja se on voimassa 31 päivään joulukuuta 2004.

Lakia sovelletaan osinkoon, joka on saatu 1 päivänä toukokuuta 2004 tai sen jälkeen.

Naantalissa 30 päivänä heinäkuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Antti Kalliomäki*

N:o 727

Vuoden 2005 varallisuusveroasteikkolaki

Annettu Naantalissa 30 päivänä heinäkuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §	Verotettava varallisuus euroa	Vero alarajan kohdalla euroa	Vero alarajan ylittävästä varallisuuden osasta, %
Vuodelta 2005 toimitettavassa verotuksessa määrätään varallisuusverolain (1537/1992) perusteella valtiolle suoritettava varallisuusvero tässä laissa olevan veroasteikon ja veroprosenttien mukaan.	250 000—	80	0,8
		3 §	
		Yhteisön varallisuusveroprosentti on 1.	
		4 §	
Progressiivinen varallisuusveroasteikko on seuraava:		Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2005.	

Naantalissa 30 päivänä heinäkuuta 2004

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Valtiovarainministeri *Antti Kalliomäki*HE 91/2004
VaVM 11/2004
EV 116/2004

4 440201/108

N:o 728

L a k i

tuloverolain muuttamisesta

Annettu Naantalissa 30 päivänä heinäkuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/1992) 46 §:n 1 momentti, 47 §:n 1 ja 3 momentti, 49 §:n 2 momentti, 50 §:n 2 momentti ja 131 §:n 1 ja 3 momentti, sellaisina kuin niistä ovat, 46 §:n 1 momentti laissa 475/1998, 49 §:n 2 momentti laissa 1360/2002, 50 §:n 2 momentti laissa 1220/1999, 131 §:n 1 momentti laissa 896/2001 ja 131 §:n 3 momentti laissa 1222/1999, sekä

lisätään 47 §:ään uusi 5 momentti ja 48 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 1465/1994 ja mainitussa laissa 896/2001, uusi 6 momentti seuraavasti:

46 §

Luovutusvoiton laskeminen

Omaisuu den luovutuksesta saadun voiton määrä lasketaan siten, että luovutushinnasta vähennetään omaisuuden hankintamenon poistamatta olevan osan ja voiton hankkimisesta olleiden menojen yhteismäärä. Muun verovelvollisen kuin yhteisön tai avoimen yhtiön taikka kommandiittiyhtiön saamasta luovutushinnasta vähennettävä määrä on kuitenkin aina vähintään 20 prosenttia ja, jos luovutettu omaisuus on ollut luovuttajalla vähintään 10 vuoden ajan, vähintään 40 prosenttia luovutushinnasta.

luovuttaa saamansa omaisuuden ennen kuin lahjoituksesta on kulunut yksi vuosi.

Verovelvollisen aikaisemmin omistamien osakkeiden tai osuuksien hankintamenoa ei oteta huomioon näiden perusteella merkityn optiolainan, optio-oikeuden, vaihtovelkakirjan tai merkintäoikeuden hankintamenoa laskettaessa. Verovelvollisen aikaisemmin omistaman osakkeen tai osuuden hankintameno sekä sen perusteella merkityn osakkeen tai osuuden hankintameno jaetaan sekä aikaisemmin omistetun että sen perusteella merkityn osakkeen tai osuuden hankintamenoksi. Jos rahastoanti ja uusmerkintä on toteutettu samanaikaisesti, jaetaan aikaisemmin omistetun osakkeen ja sen perusteella annissa saatujen osakkeiden yhteenlaskettu hankintameno kaikkien näiden osakkeiden hankintamenoksi.

47 §

Omaisuu den hankintamenon laskemista koskevia erityisiä säännöksiä

Omaisuu den hankintameno on luetaan myös omaisuuden perusparannusmenot verovelvollisen omistusaikana. Vastikkeetta saadun omaisuuden hankintamenoksi katsotaan perintö- ja lahjaverotuksessa käytetty verotusarvo. Hankintameno lasketaan kuitenkin lahjoittajan hankintamenosta, jos lahjansaaja

Jos omaisuus on luovutettu käypää arvoa alempaan hintaan siten, että kysymys on perintö- ja lahjaverolain 18 §:n 3 momentissa tarkoitettusta lahjanluonteisesta kaupasta, luovutus jaetaan maksetun hinnan ja käyvän arvon suhteen perusteella vastikkeelliseen ja vastikkeettomaan osaan. Vastikkeellisesti luovutetun osuuden hankintamenoksi katsotaan siihen kohdistuva osa omaisuuden hankintamenosta.

48 §

Verovapaat luovutusvoitot

Luonnollisen henkilön tai kuolinpesän sama omaisuuden luovutusvoitto ei ole veronalaista tuloa, jos verovuonna luovutetun muun kuin 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetun omaisuuden yhteenlasketut luovutushinnat ovat enintään 1 000 euroa.

49 §

Osittain verovapaat luovutusvoitot

Edellä 1 momentissa tarkoitettua huojenusta ei sovelleta luovutettaessa omaisuutta valtion liikelaitokselle muuhun kuin luonnonsuojelutarkoitukseen, puolustusvoimien käyttöön, tutkimustarkoituksiin tai muuhun vastaavaan yhteiskunnalliseen tarkoitukseen.

50 §

Luovutustappio

Vähennyskelpoisena luovutustappiona ei pidetä tappiota sellaisen asunnon luovutuksesta, josta saatu luovutusvoitto olisi 48 §:n nojalla verovapaa, eikä tavanomaisen kotieritelmistön tai muun siihen rinnastettavan henkilökohtaiseen käyttöön tarkoitettun omaisuuden luovutuksesta aiheutunutta tappiota. Vähennyskelpoisena luovutustappiona ei pidetä myöskään 48 §:n 6 momentissa tarkoitetuista luovutuksista aiheutunutta tappiota, jos verovuonna luovutetun omaisuuden yh-

Naantalissa 30 päivänä heinäkuuta 2004

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN

teenlasketut hankintamenot ovat enintään 1 000 euroa.

131 §

Alijäämähyvityksen määrä

Alijäämähyvitys on pääomatulon tuloveroprosentin mukainen osuus samana verovuonna syntyneestä 60 §:ssä tarkoitettusta pääomatulolajin alijäämästä, kuitenkin enintään 1 400 euroa. Tätä enimmäismäärää on korotettava 400 eurolla, jos verovelvollisella tai puolisoilla yhdessä on ollut elätettävänä alaikäinen lapsi, ja 800 eurolla, jos tällaisia lapsia on ollut kaksi tai useampia. Jos verovelvolliseen sovelletaan puolisoita koskevia säännöksiä, korotetaan sen puolison alijäämähyvityksen enimmäismäärää, jonka ansiotuloista määrätävän valtion tuloveron määrä on suurempi, elleivät puoliset ole toisin vaatineet.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua tuloveroprosentin mukaista prosenttiosuutta pääomatulolajin alijäämästä on korotettava kahdella prosenttiyksiköllä siltä osin kuin alijäämä on muodostunut ensiasunnon hankintaan otetun asunovelan koroista.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2005.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2005 toimitettavassa verotuksessa. Lain 47 §:n 3 momenttia sovelletaan osakkeiden ja osuuksien luovutukseen sellaisena kuin se oli tämän lain voimaantullessa, jos osakepääoman korotus on merkitty kaupparekisteriin viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2004.

Valtiovarainministeri *Antti Kalliomäki*

N:o 729

L a k i**perintö- ja lahjaverolain muuttamisesta**

Annettu Naantalissa 30 päivänä heinäkuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään 12 päivänä heinäkuuta 1940 annettuun perintö- ja lahjaverolakiin (378/1940) uusi 21 a § siitä lailla 540/1996 kumotun 21 a §:n tilalle seuraavasti:

21 a §

Jos tuloverotuksessa on sovellettu tuloverolain 47 §:n 1 momentin säännöstä, jonka perusteella omaisuuden hankintameno on laskettu lahjoittajan hankintamenoista, omaisuuden arvosta vähennetään tuloverotuksessa luovutusvoitosta maksuunpantu vero. Omaisuuden arvosta vähennetään kuitenkin enintään se veron määrä, joka luovutusvoitosta

olisi määrätty, jos luovutushintana olisi ollut lahjaverotuksessa käytetty verotusarvo.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2005.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran 1 päivänä tammikuuta 2005 vireille tuleviin oikaisuihin.

Naantalissa 30 päivänä heinäkuuta 2004

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Valtiovarainministeri *Antti Kalliomäki*

HE 96/2004
VaVM 13/2004
EV 118/2004

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 715—729, 3 1/2 arkkia